

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De ordinationibus episcoporum diu differendis minimè. xxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

dationem per se, aut per emissam personam cùm spiritus sanctus inter cætera documenta per os dicat Gregorii: Cur non perpedit, quia benedictio illi in maledictionem conuertitur? Et alibi: Dolens, inquit, dico, gemens denuncio, quia sacerdotium quod apud vos intus cecidit, foris diu stare non poterit.

De his qui precio sacram mercati sunt dignitatē. Ca. XXII.

Ex epist. la Gelasii papæ, ca. 5. **Q**VO S. constiterit indignos meritum, sacram mercatos esse precio dignitatem, conuictos oportet arceri, quia dantem pariter, accipientemque damnatio Symonis, quam sacra lectio testatur, inuoluit.

De eadem re. Cap. XXIII.

Ex epist. Oricus de pape, cap. 10. **H**OC itaque ad priora coniungimus, ne benedictio per impositionem manus, quæ à Deo esse creditur, precio comparetur, quia Symon spiritum sanctum volens precio mercari, apostoli fuit detestatione percussus.

Quod non oporteat ordinationes Episcoporum diu differri. Cap. XXIII.

Cap. 25. Chalced. **Q**VONIAM quidam metropolitanorum, quātum comperimus, negligunt commissos sibi greges, & ordinationes Episcoporum facere differunt, placuit sanctæ synodo intra tres menses ordinationes Episcoporum celebrari, nisi forte necessitas inexcusabilis præpararet tempus dilationis extendi: quod si hoc minimè fecerit, correptioni ecclesiasticae subiacebit. Veruntamen redditus Ecclesiæ viduatæ penes economum eiusdem Ecclesiæ integri referuentur.

De ordinationibus Episcoporum diu minimè differēdis. Ca. XXV.

Ex decr. Damasi papæ, ca. 2. **Q**VONIAM quidam metropolitanorū fidem suam secundum priscam consuetudinem sanctæ sedi apostolicæ exponere detrectantes, ysum pallii, neque expetunt, neque percipiunt, ac per hoc Episcoporum consecratio viduatis Ecclesiis nō sine periculo protelatur, placuit ut quisquis metropolitanus, ultra tres menses consecrationis suæ ad fidem suam exponēdam, palliumque suscipiendo, ad apostolicā sedem non miserit, com-

missa sibi careat dignitate, sitque licentia metropolitanae alijs post secundā & tertiam commonitionem viduatē Ecclesiis cum consilio Romani pontificis ordinando Episcopum subuenire. Si verò consecrandi Episcopi negligentia prouenerit, ut ultra tres mēses Ecclesia viduata consistat, communione priuetur, quoisque aut loco cedat, aut se consecrandum præbere non differat. Quod si ultra quinque menses per suam negligentiam retinuerit viduatam Ecclesiam, neque ibi, neque alibi consecrationis donū percipiat, imo metropolitani sui iudicio cedat.

Quando quis debeat à vicinis prouinciae Episcopus ordinari. Cap. XXVI.

OSIVS Episcopus dixit: Si cōtigerit in vna prouincia, in qua plurimi fuerint Episcopi, vnum fortè regnare episcopum, & populi conuenerint, episcopi vicinæ prouinciae debet illum prius conuenire Episcopum, qui in ea prouincia moratur, & ostendere quod populi petant sibi rectorem, & hoc iustum esse, ut & ipsi veniāt, & cum ipso ordinent Episcopum. Quod si conuentus literis tacuerit, & dissimulauerit, nihilque rescriperit. satisfaciendum esse populis, ut veniant ex vicina prouincia episcopi, & ordinent Episcopum.

Vt Episcopus nō consecretur sine tribus Episcopis. Ca. XXVII.

NULLVS episcopus sine metropolitani permisso, nec episcopus metropolitanus, sine tribus episcopis cōsilio Ancoprouincialibus præsumat episcopū ordinare, ita ut alii ralatensi, comprouinciales epistolis admoneātur, ut se suo responso cōsensisse significet. Quod si inter partes aliqua fuerit dubitatio, maiori metropolitanus in electione cōsentiat.

Vt episcopus non ordinetur minus quam à tribus, et si fieri possit archiepiscopus ab omnibus cōprouincialibus. Cap. XXVIII.

Ex epist.

DE ordinationibus episcoporum super quibus nos cōsulere voluistis, olim in spiritu præcessoris nostri Anacleti quedam iam decreta reperimus. Scimus enim suis p Gal beatissimum Iacobum, qui dicebatur iustus, qui secundum liani contentionem carnem domini nūcupatus est, à Petro, Iacobbo & Ioanne apostolis, Hierosolymis episcopum esse orrectam.